

Kıbrıs'ta SOSYALIST GERÇEK

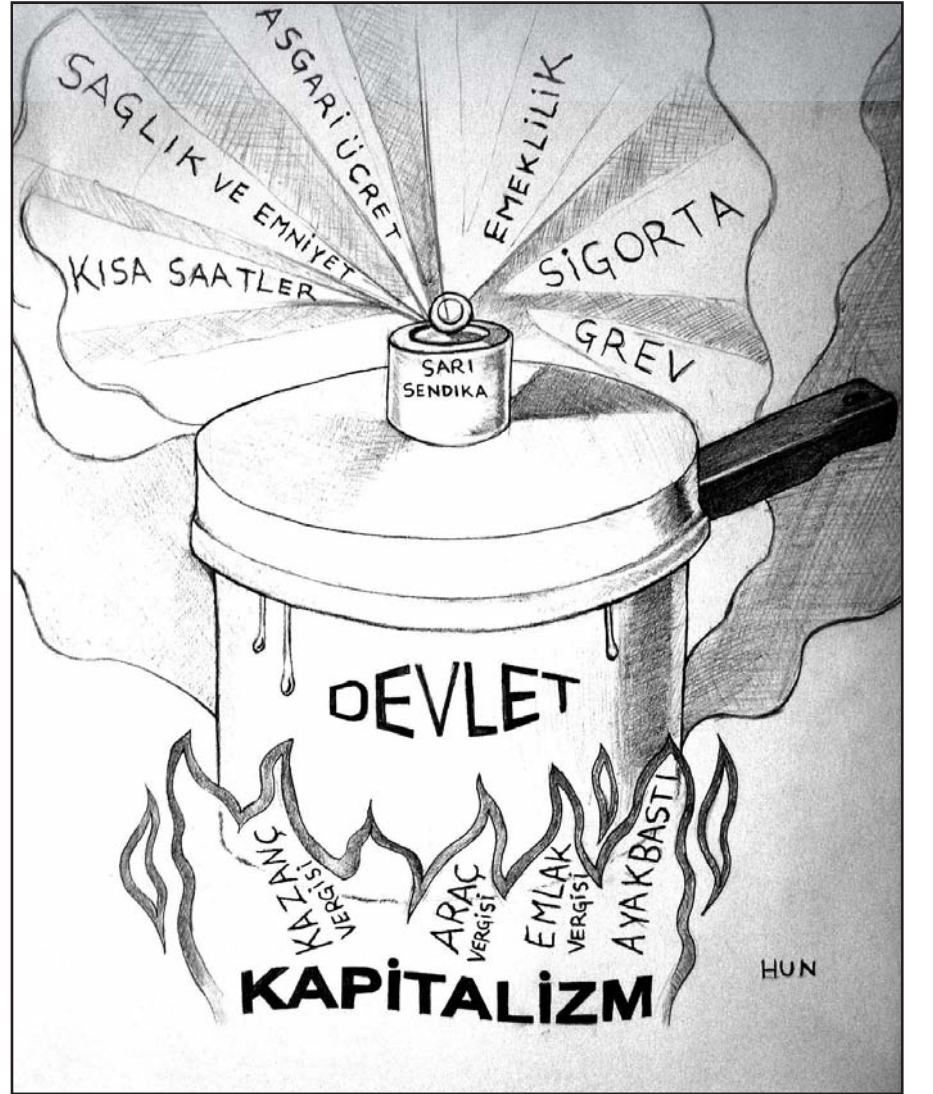
ÇÖZÜM
ANTI-EMPERYALIST
BİRLEŞİK CEPHE!
Η ΛΥΣΗ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ
ANTI-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΜΕΤΩΠΟ!

Ekim 2009 Yıl 13 Sayı: 272

Fiyatı: 1 TL. (KDV dahil) İngiltere: 1 Sterlin

İnsanca Yaşam İçin Yeterli Ücret!

- Asgari Ücret Tespit Komisyonu toplantıları sonucunda asgari ücrete "artış" çıktı!
- Şimdiye kadar iki kere belirlenmiş olması gereken ancak şimdi tekrardan "solculuğa" soyunan CTP hükümeti sayesinde belirlenemeyen, binbir vaatle de işbaşına getirilen UBP hükümetince 47 liralık dev artışla sonlandırılan görüşmeler yine devlet ve burjuvazinin çıkarıyla sonuçlandı!
- Patron takımının alçakça, utanmazca, hiç yüzü kızarmadan, en aşağılık biçimde asgari ücretin yüksek olduğu ve düşürülmesi gerektiği söylemleri haklı çıkartıldı ve göstermelik bir artışla süreç tamamlandı.
- İşçilere 1237 TL'yi reva gören işbirlikçi, hain ve utanmaz sendika liderlikleri işçilerin yüzüne nasıl bakacaklar?
- Hükümet ve asalak patron takımı üzerine düşeni yapmıştır!
- İşbirlikçi hain sendika liderlikleri de onların bu işini kolaylaştırmıştır!
- İşçi ve emekçiler, sendikalarında örgütlenmeli, partilerinde örgütlenmeli, bilinçlerini geliştirerek kendilerini arkadan bıçaklayan sendika liderlerini alaşağı etmeli ve gerçekten kendi çıkarlarını savunan yönetimler, sendikalar oluşturmalıdır!

Gündemin Çizdirdiği...

Patronlar kendi yarattıkları krizleri bahane ederek sermayelerine sermaye katarken, krizin faturasını ödemeye zorlanan işçiler ve emekçiler ekmeklerini taştan çıkarmaya devam ediyorlar.

KSG'den Okuyucuya

İnsanca Yaşam İçin Yeterli Ücret!

Asgari Ücret Tespit Komisyonu toplantıları sonucunda asgari ücrete "artış" çıktı!

Şimdiye kadar iki kere belirlenmiş olması gereken ancak şimdi tekrardan "solculuğa" soyunan CTP hükümeti sayesinde belirlenemeyen, binbir vaatle de işbaşına getirilen UBP hükümetince 47 liralık dev artışla sonlandırılan görüşmeler yine devlet ve burjuvazinin çıkarıyla sonuçlandı!

Patron takımının alçakça, utanmazca, hiç yüzü kızarmadan, en aşağılık biçimde asgari ücretin yüksek olduğu ve düşürülmesi gerektiği söylemleri haklı çıkartıldı ve göstermelik bir artışla süreç tamamlandı.

Bugün Kıbrıs koşullarında 1237 TL ile hangi asalak patron geçinebilir?

Bugün Kıbrıs koşullarında 1237 TL ile hangi işbirlikçi, vatan haini politikacı, mebus vb. geçinebilir?

Ama onlara göre işçiler, onların aileleri geçinebilir!

Ama onlara göre emeğiyle geçinip hem devleti hem

de patronlarını zengin edenler, alinteriyle para kazanmanın ne demek olduğunu bilenler, işçi ve emekçiler 1237 TL ile hayatını devam ettirebilir, ASGARİ ihtiyaçlarını karşılayabilir, evine ekmek çocuğuna gelecek sağlayabilir!

Eğer iddia edilen buysa, bütün kan emici patronlar ve hükümet üyeleri bu parayla geçinmeye başlasınlar!

Aslında sürecin en "dürüst" tarafı patron ve devlet kesimidir.

Masadaki bu iki kesim, kendi sınıf çıkarlarını en üst düzeyde savunuyor ve bu çıkarları "dürüstçe" dillendiriyorlar.

Peki işçilerin temsilcisi olarak o masada oturan sendikalara ne demeli?

İşçilere 1237 TL'yi reva gören işbirlikçi, hain ve utanmaz sendika liderlikleri işçilerin yüzüne nasıl bakacaklar?

47 TL'lik artışı nasıl izah edip, işçi ve emekçileri bu artışın normal ve yeterli olduğuna nasıl ikna edecekler?

Bu satılmış sendika ağaları acaba 1237 TL ile geçiniyor mu ki işçilerin hak ve çıkarlarını korumak üzere masaya oturuyor?

1237 TL acaba bu patron uşaklarının lüks araçlarının bir aylık benzin parasını karşılar mı?

Acaba bu "sendikacı" baylar hayatlarında hiç belediye otobüsüne binmişler mi, hiç 45 derece sıcakın altında inşaatlarda, yollarda çalışmışlar mı, fabrikalarda ter dökmüşler mi?

Yeni asgari ücretin gösterdiği; patron ve devlet takımının kol kola sömürüyü katmerleyerek insanların, işçi ve emekçilerin sırtından zenginleşmeye devam edecekleri, kendisine sendikacı diyen ve bu koşullarda 47 TL'lik bir artışa kafa sallayan satılmış sendika liderliklerinin ise hiçbir derde derman olamayacağı, işçi ve emekçileri çürümüş ideolojilerinin peşine takıp bu rejimin ömrünü uzatmaktan başka bir işe yaramayacakları ve işçilerin etkin ve örgütlü mücadelesi ile sendika önderlikleri değiştirilip gerçek işçilerden oluşan sendika yönetimleri oluşturulmadan bundan sonrasında maaşlarda kesintilere bile gidilebileceğidir!

Hükümet ve asalak patron takımı üzerine düşeni yapmıştır!

İşbirlikçi hain sendika liderlikleri de onların bu işini kolaylaştırmıştır!

İşçi ve emekçiler, sendikalarında örgütlenmeli, partilerinde örgütlenmeli, bilinçlerini geliştirerek kendilerini arkadan bıçaklayan sendika liderlerini alaşağı etmeli ve gerçekten kendi çıkarlarını savunan yönetimler, sendikalar oluşturmalıdır!

Gençlik Bağımsızlık İçin Mücadele Etmeli!

Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi (KSP GB), müzakere sürecinin ilerlediği bu dönemde, Geleceğimizi Kurtarma Operasyonu (GKO) adı altında geçmiş yıllarda örgütlenen ve Kıbrıs'ta burjuva-emperyalist bir anlaşmayı elde etmek için faaliyet yürütmüş olan gençlik 'hareketi'yle ilgili tavrını yaptığı basın açıklaması ile kamuoyuna duyurmuştur. GKO'ya katılmama kararını açıklayan ve böylesi örgütlenmelerin birleşme değil ayrışma ve Kıbrıs sorununu çözemeyecek olan emperyalist güçlerin işine yarayacak bir 'hareketlenme' anlamını taşıyacağı fikri öne çıkarılan bildirinin tam metni aşağıdaki gibidir.

Bundan yaklaşık 7 yıl önce, Annan Planı döneminde ortaya çıkan ve gençlik örgütleri tarafından oluşturulan Geleceğimizi Kurtarma Operasyonu (GKO)'nun yeniden hayata geçirilmesiyle ilgili tavrımızı açıklamak zorunluluğu doğmuştur.

Partimiz Kıbrıs Sosyalist Partisi ve onun gençlik birimi olan KSP Gençlik Birimi, yeniden organize edilen bu tür örgütlenmeleri aşağıdaki şu nedenlerden dolayı doğru bulmamaktadır:

1) Annan sürecinde hareketimizin taktiği, burjuva-emperyalist temelde çözümün imkansızlığını kitlelere anlatmanın yolunu kitlelerden uzak durarak değil, onların yığınlar halinde sokaklara dökülmesi gerçeğinden hareketle kitlelerle birlikte hareket ederek, onlara kendi yaşamları ve pratikleri üzerinden göstermektir. Kıbrıs sorununun emperyalistler ve yerel burjuvaların çıkarlarını uzlaştırmaları şeklinde çözümlenemeyeceği, bunun imkansız olduğu ve Kıbrıs sorununun

çözümünün ancak ve ancak anti-emperyalist bir cephe ile gerçekleştirilebileceği doğrusundan hareket eden örgütümüz, o süreçte hem bu siyasetin kitlelere aktarılması hem de halk kitlelerinden kopuk ve "yaşayarak öğrenmesi" sürecinde onları yalnız bırakan taraf olmanın yanlış olacağını belirtmiştir.

2) GKO sürecinin ilk başlarında yer alan gençlik örgütümüz, diğer örgütlere eleştiri özgürlüğümüzün kısıtlanmaması, bağımsız propagandamızı engellemenemesi şartını koşmuş, ve burjuva-emperyalist çözüm stratejisini stratejik olarak kabul etmeyişimiz ve bunu çeşitli platformlarda dile getirmemizden dolayı bu "birlikten" uzaklaştırılmıştır.

3) Annan süreci sonra erdikten sonra partimizin gerçekleştirdiği 1. kongrede bu sorun yeniden ele alınmış ve partimizin birleşmeye değil bölünmeye, kardeşliğe değil şovenizm ve düşmanlığa, ortak bir cepheye değil düşman kardeşlerin rekabetine yol açacak örgütlenmelere, birliklere katılmama kararı çıkmıştır. Partimiz, emperyalistlerin savaş yerine anlaşma yapmalarını tercih etmesine rağmen, bu türde bir anlaşmanın bile kitlelerin güney-kuzey ortak sokak eylemleri ve militan hareketiyle elde edilebileceğini vurgulamış, Annan Planı, benzeri, türevi veya tarafların tamamen kendilerinin yaratacağı yeni bir plan etrafında halk kitlelerini örgütlemeleri ve bunu elde etmek için birlik sağlamaları durumunda ancak bir desteğin verilebileceğini belirtmiştir.

3) Günümüz koşullarında GKO veya türevi bir örgütlenmenin Türk burjuva

liderliği ve kuzey üzerinde hakimiyet sahibi emperyalist güçlerin çıkarına hizmet edeceği açıktır. Şu nedenle ki; 1 Kongre kararında da belirttiğimiz üzere bu tür bir örgütlenme tüm adayı kapsamamakta, adadaki barış ve demokrasi güçlerinin birliğini sağlamamakta, halkı bu temelde örgütleyerek burjuva bir anlaşmayı elde etmeyi değil Kıbrıs'ı emperyalistlerin insafına terketmektedir. Bununla da sınırlı kalmamakla birlikte bu tür örgütlenmeler, Kıbrıs sorununun çözümünün emperyalist güçler ve onların kontrolündeki burjuva görüşmecileri eliyle mümkün olabileceği yanlış fikrini topluma empoze etmektedirler. Biz ise sorunu yaratan emperyalistlerin bunu çözemeyeceklerini belirttik, belirtiyoruz! Kıbrıs sorununun çözümü emperyalizmden kopuşla gerçekleştirilebilir tespiti doğruysa, emperyalistlerin ordularını, tüm kurum ve kuruluşlarını bırakıp adadan gitmelerini beklemek de bir o kadar saflıktır, saflık değilse de bilinçli bir devrim düşmanlığı, bilinçli bir emperyalistseverlik, bilinçli ve kötü bir sol görünümü sağcıdır!

Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi, bu temel düşünceler ışığında GKO ve benzeri örgütlenmelerde yer almayacağını bir kez daha belirtir ve bu tür örgütlenmelerin halkımızın ve adamızın birliğine değil bölünmüşlüğüne, halkların kardeşliğine değil düşmanlığına, çözüme değil bir yarım asır daha çözümsüzlüğe, bağımsızlığa değil şu anki ya da değiştirilmiş haliyle ama kesinkes bir bağımlılığa götüreceğini vurgular!

Kıbrıs Sosyalist Partisi
Gençlik Birimi

Gazetemizin dayanışma gezisi gerçekleştirildi

KSG çalışanları, okuyucu ve sempatanları, geçtiğimiz günlerde Alevkayası'nda bir araya gelerek bir gezi düzenledi. Gerçekleştirilen doğa gezisi ile KSG emekçileri bir araya geldi, sohbet edip çevreyi gezerek hoş bir hafta sonu geçirdi. Politik sorunlardan güncel yaşama kadar konuların dile getirildiği gezide moral depolandı.

5 Eylül'de adli tatilin bitiminde ülkemizde tüm radyo, televizyon ve gazeteler adli suç oranlarının arttığına dair bir sürü haber yaptı. Geçen yıllara oranlara nerdeyse yüzde yüz artan adli vakaların birçoğunu genç nüfus oluşturuyor. Devletin bu konuya ilişkin politikasıysa yıllardır ücretsiz avukat tayin etmekle sınırlı.

Hırsızlık, gasp, dolandırıcılık, taciz-tecavüz gibi vakalar toplumsal düzenimizde suç unsurlarıdır. Ancak gözardı ettiğimiz bir konu var ki, o da, birey bir suç işlediğinde önceden belirlenmiş şartların etkisi altındadır. Suç ve suçluluğu yaratan toplumsal şartları gözardı etmemek gerekir.

Açlıktan dolayı hırsızlık yapan insan ne kadar suçlu olabilir? Ya da çocuğunun okul kitaplarını alamayan birinin dolandırıcılık yapması nasıl suç teşkil edebilir? Bunlar komplike sorunlar değildir. Tam tersine bütün işçi-emekçilerin bizzat yaşadığı sıkıntılardır. Fakat bir kısmı bu sorunları mevcut düzen içerisinde farklı yollardan aşma çabasıdadır. Sorunun kökeninde ise; kapitalist sistemin yarattığı yaşam koşulları yatar. İşte tam da bu noktada bu olayların yaşanmasına veya artmasına olanak sağlanması daha büyük suç değil midir?

Bugün bu ülkede binlerce kaçak işçi vardır. Sırf geçimlerini sağlayabilmek, en azından karınlarını doyurabilmek için. Bugün bu ülkede yaşamlarını devam ettirmek için çalışmak zorunda olan kalan, hiç okul yüzü dahi görmeyen çocuklar vardır. Bugün bu ülkede tedavi masraflarını karşılayamadıkları için

2009-2010 yeni eğitim-öğretim dönemine de yine biz öğrencileri sömürmek ve yozlaştırmak için çürümüş düzen ders başı yaparak start verdi.

Geçtiğimiz yılla hiçbir farkı olmayan, tersine daha da artan eğitim har(a)çları, bunu takip eden barınma ve temel ihtiyaçlara yönelik zamlar, sermayenin salt cepleri boşaltmak amaçlı 'bilim yuvası' (!) dediğimiz üniversitelerin kapılarını öğrenci adı altındaki biz daimi müşterilerine açtı.

Eğitim hakkı, insanın en temel ve vazgeçilmez hakkıdır. Ancak kapitalizmin doğuşuyla metalaşan herşey gibi eğitim hakkı da sermayedarlar ve onların işbirlikçi burjuva devletin el yordamıyla bizlere parayla alınıp satılabilen bir mal gibi veriliyor. Yediğimiz ekmekten tutun da içtiğimiz suya kadar attığımız her adımda devlet tarafından eğitim için vergi alınıyor. Eğitime katkı payları kesiliyor. Fakat okullar harçlandırılıyor. Öğrenciler defter, kitap parası derdine giriyor. Yetmiyor bir de yetersiz öğretmen kadroları, derslikler ve daha bir sürü masraf ve açıklıklar bizlerin emeklerinden, ekmeğinden, suyundan kesilerek alınıyor. Bu masraflara gücü yetmeyense soluğu ya işsizlikte ya da ücretli kölelikte alıyor.

İlköğretim 1. sınıftan itibaren dayatılan ezberci, yozlaştırmaya yönelik eğitim bizleri köreltmekten başka bugüne kadar ne işe yaradı? Çözümü madde bağımlılığı ve gece hayatlarında arayan gençlikten başka! Bizlere okullarda verilen; gözlerini dünyaya kapattıran, düşünmekten, sorgulamaktan, eleştirmekten uzaklaştıran, hayal gücünü olabildiğince kısıtlayan mantıktır. Kaç tane ilköğretim öğrencisi düzenli kitap okuyor? Kaç tane lise öğrencisi yaşadığı

Okuyucu Mektubu

S. Burcu AKKAYA

sağlıklarından ödün veren binlerce insan vardır. Bugün bu ülkenin işçi ve emekçilerinde aç kalma korkusu vardır. Bugün bu ülkede işsizlik vardır. Kıyım vardır. Yaşam savaşı vardır. Hayat at yarışına dönmüştür. Kim daha çok sömürürse o kazanır olmuştur.

Gelelim bu ülkeyi yönettiklerini iddia eden parababalarına ve onların devletine. Bu saydıklarımızın hangi biri içinde yer almışlardır? Hangi üst düzey devlet görevlisi ve onun kolları sağlıklarından ödün vermiştir? Hangisi eğitimlerinden feragat etmiş veya bizlere dayatılan asgari ücretle geçinme sıkıntısına düşmüştür? Cevap açık ve nettir ki hiçbirisi... Her gün güneş yeniden doğduğundan hayatı kuran bizlerken her türlü zulmü görenler yine biz işçi-emekçileriz. Onlarsa bizi sömürerek tüm ürettiklerimizi çalan bir avuç asalak.

Yaşam mücadelesi verirken zor yaşam koşullarını iyileştirmek için hırsızlık yapan mı suçlu, yoksa yaşamlarımızı kendi çıkarları için çalanlar mı suçlu? Asla ve asla unutulmaması gereken şudur; nesnelere işlenen suçla, insanlara işlenen suç farklıdır.

Cezaevlerinde olması gerekenin hâlâ bu kapitalist sistemin daimi savunucularının olmadığı düşünüyorsak bu bizim asıl suçumuz, ayıbımızdır. Suç budur...

Okuyucu Mektubu

YDÜ'den bir öğrenci

dünyanın farkında ya da kaç tane üniversite öğrencisi geleceksizliğinin bilincinde veya tersinden geleceklerden bilinçli. Bizlere gösterilen toz pembe umutlarla kaplı Hristofyas-Talat görüşmelerinin kaç öğrenci bize dayatılan geleceksizliği pekiştirme görüşmeleri olduğunun farkında? Çok az... Çünkü yıllarca bu sistem, medyasında magazin bültenleriyle, okullarda apolitikleştirme mücadeleleriyle beyinlere bilimsel bilgiler, özgür düşünceler yerine Sibel Can'ın bacaklarını, Tarkan'ın konserlerini, okutulan kitaplar da milliyetçi temelli ayırıştırma bilinçleri koydu.

Beyinler daha çocukken çürütülüyor. Büyüdüğündeyse kocaman maddi ve manevi açıklıklarla dolu bir hayatın kucağına gençleri atıyor. Böylece kendi iç mücadelelerine ve geçim derdine düşen kocaman bir sürüyü gütmek o kadar kolay oluyor ki onlar için...

Saldırı sadece fiziksel müdahale değildir. Burjuvazinin biz işçi ve emekçilere yaptığı bu yıkım ve uyuşturma çalışmaları geleceğimize ve hayata dair neyimiz varsa hepsine bir saldırdır.

Tüm bunlardan dolayıdır ki çözüm hiçbir zaman burjuva devletinde ve onların kollarında değildir. Çözüm, mücadeleyi omuzlamakla gelecektir. Biz KSG okuru öğrenciler olarak tüm öğrenci ve işçi-emekçileri mücadele bayrağını yükseltmeye çağırıyoruz.

1 işçi 1 işçidir

Şu günden itibaren yakınmanın, kızıp bağırmanın hiç anlamı yok.

Biz hakettik bunu.

Başımıza gelen binbir türlü musibetin sorumlusu biziz.

İnsan yerine konulmamanın,

Her seçimde, her müzakerede, her anlaşmada ve her savaşta kazıklanmanın,

Hasta olunca parasızlıktan geberip gitmenin,

55 derece sıcaklığın altında çalışıp bu dünyada cehennemi yaşamanın,

Kışın kışımızın donmasının,

Yazın terden derilerimizin soyulmasının,

Birileri birilerinin önünde el pençe divan dururken onları alkışlamanın,

Çocukların hepsinin mimar-mühendis yapılmak istenmesinden midir bilinmez inşaat halindeki okullarda eğitim yapılmasının,

Sokakta görsen yüzüne tükürmeyeceğin şarlatanların Kuran dersleri verip ortalığa zehir saçmasının,

Gençliğini yaşayamamının,

Yaşlılığında bir sallanan sandalyenin bile olmamasının,

Duvara, deftere, sigara paketine varana kadar resim yapabilirken bilmem hangi "garanti" mesleği seçmek zorunda kalmanın,

Eşşek gibi çalışıp sığa kadar maaş alamamanın,

Allahın günü binbir türlü küstahlık, şımarıklık, zorbalık ve hayvanlıkla karşılaşmanın,

Solaktan okkalı bir sağ tokat yemenin,

Sağdan da habire Osmanlı tokadı tatmanın,

El kadar adanın elektriklerinin hâlâ ilk yağmurda kesilivermesinin,

Sevmemenin, sevilmemenin, haz duyup haz vermemenin,

İliklerine kadar üretip hücren kadar yiyememenin,

Sağın, solun, ortanın,

Eşiktekinin beşiktekinin

Gelmişin geçmişin sorumlusu biziz.

Hiii yakınmayın arkadaş.

Hiç homurdanmayın oturduğunuz veya kirasını veremediğiniz için oturamadığınız yerde.

Asgari ücrete 47 lira zam geldi, hiç mızırdanmayın.

2 yıldır belirlenmemiş asgari ücret.

Dert etmeyin!

2 yılda hayat ne kadar pahalılanmış ilişmeyin.

2 yılda 47 lira artışa öfkelenmeyin.

Biz istedik bunu.

İşadamları, 47 lirayı bile fazla buldular.

Hatta 47'lik artıştan önce Türkiye'deki asgari ücreti Kıbrıs'ta uygulayın bile dediler hiç utanmadan.

Türkiye'dekiler utanmadan 500 lira veriyor, biz tam utanmazız Kıbrıs'ta da 500 olsun dediler.

"O da ne demek!" diye yerinizden kalkmayın aman ha.

Yakın Takip

Akif AKSAKAL

akif_aksakal@yahoo.com

47 lirayı doya doya harcayın.

Artık sinemaya mı gidersiniz, yurtdışı tatiline mi, dolabı mı doldurursunuz etinden sütüne, ya da hovardalık edip bir gecede arkadaşlarınızla yer misiniz bilmem.

Ama yeter ki bu işe birşey demeyin.

Sendika liderlerini biz seçtik.

Bizler getirdik makamlarına, makamlarının arabalarına, makamlarının takım elbiselerine.

Onların işçi sendikacısı değil de Danimarka büyükelçisi gibi gezinmelerini biz sağladık.

KSP'sinden KSG'sine, koşullar dahilinde işçiler arasında etkin bir çalışma, disiplinli bir mücadele yürütülse, işçilerle "bir olursa", buralardan ahkam kesip durmak yerine adam gibi iş yapılsa, o sınıfın onurunu satan, kendi onurlarını ise çoktan pazarlamış olan "işçi sendikacıları" insan içine çıkacak yüz bulabilir miydi acaba?

O Yakup efendi 47 liraya "evet" deyip, işadamlarından teşekkür alırken, binadan çıktığı anda siyasi-ekonomik şarlatanlık kariyerinin sona ereceğini bilmez miydi?

"Patronlara son bir kıyak geçeyim, sonra benim icabıma bakarlarsa baksınlar" diye bile düşünmez miydi?

İşçinin alınterini patronlar karılarına daha fazla araba, metreslerine daha fazla elmas alsınlar diye satmanın hesabını vermez miydi?

Bu nasıl bir uzlaşıdır ki patronların pislik sistemi yüzünden ortaya çıkan krizin faturası devamlı bize kesiliyor, hem de icra memurlarıyla birlikte?

Neden hep bizim eve haciz geliyor?

Neden hep bizim cepteki para azalıyor?

Neden hep bize "geberin ulan" deniyor?

Asıl siz "geberin ulan"?

O yüzden kimse hiiç mızırdanmasın.

Haklı tepkileri örgütlü hale getirmenin yollarını arasin.

Asgari ücreti iki senedir belirlemeyen CTP'sinden sözde sosyalistine, sosyal demokratların alayına kadar hepsinin yağdı, tavası da, unu da, yanındaki rakısı da aynıdır!

Hepsi canımıza okumak için sıraya girdiler.

Sıralarının gelmesini ellerini ovuşturarak bekliyorlar.

İş bizde bitecek.

Ya adam gibi iş yapacağız, ya da 47 lirayı bozduk bozduk harcayacağız.

Bu saldırı bununla bitmeyecek.

Her yönden devam edecek.

Herkes öfkelenecek,

İşte biz bu öfkeyi örgütlü hale sokacağız.

Ne kadar "basit" değil mi?

Küçük ama emin adımlarla.

1 işçi 1 işçidir!

İtirazı olan?

STRATEJİ VE TAKTİĞİN BAZI SORUNLARI

KSP'nin stratejisi temelde bir milletler sorunu olan Kıbrıs sorununu, Kıbrıs'ı dünya emperyalist sisteminden kopararak çözmektir. Burjuvazi ve onun emperyalizmi Kıbrıs'ta milli sorunu çözmekten aciz olduğunu defalarca kanıtlamıştır. Burjuvazi ve onun emperyalizmi milletler arası barış ve işbirliğinin değil, savaş ve düşmanlığın yaratıcısı ve savunucusudur.

Bazıları AB projesinin böyle olmadığını, barışçıl bir işbirliğini temsil ettiğini iddia ettiklerinde, biz bu tespitin doğru olmadığını, bu görüşleri savunanların görünüşte kaldıklarını, burjuvazi ve onun emperyalizmini savunur pozisyonlara kaydıklarını ortaya koyduk.

Kıbrıs'ta milletler sorununu sadece ve sadece tüm vatanseverlerle el ele veren ve onlara açık, kesin ve doğru siyaseti ve bu siyaset temelinde inşa edilmiş örgütüyle önderlik eden proletarya ve onun komünizmi çözebilir.

Yukarıda ortaya konan basit ve temel doğrular Kıbrıs siyaseti içinde, bizzat bizim ve Kıbrıs'taki tüm sınıflar ve onların siyasi partilerinin yıllardan beri ortaya koydukları görüşleri ve siyasi pratikleriyle doğrulanmıştır. Ama bu sadece Kıbrıs'takiler değil, Kıbrıs'ın yakın çevresindeki ülkelerdeki ve giderek tüm dünya ülkelerindeki tüm sınıflar ve onların siyasi partilerinin yıllardan beri ortaya koydukları görüşler ve siyasi pratiklerle de doğrulanmıştır.

Kıbrıs somutunda burjuvazinin emperyalist siyaseti ele alınan burjuvazinin milliyetine, içinde bulunulan ana ve onların bölgedeki ve dünya çapındaki konumuna göre farklılıklar göstermektedir. Bunları ele aldık, ve tekrar tekrar ele almak zorunda kalacağız.

Bu farklı konumlara yerel burjuvazinin siyasi görüşleri ve siyasi pratiği açısından yaklaştığımızda, bu siyasetlerden birinin "BM çatısı altında, iki toplum önderlerinin görüşmeleri üzerinden, iki bölge, federal ve AB üyesi bir Kıbrıs" elde etmek siyaseti olduğunu, ve bu siyasetin zaferi için yapılan siyasi faaliyetler olduğunu tespit ettik. Aynı zamanda şunu da tespit ettik. İşçi sınıfı saflarında etkin iki partimiz, AKEL ve CTP bu siyaseti savunmaktadır. Dolayısıyla da onların tüm siyasi faaliyetleri bu görüşün zaferini elde etmek için yürütülmektedir.

Bu siyaset burjuva emperyalist bir siyasettir. Birlik getirici değil de bölücüdür. Zafere değil yenilgiye yol açar. Barışın değil savaşın aracıdır. Bizim önerdiğimiz Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti (AEBCH) siyaseti ise proletaryanın komünist siyasetidir. Birleştiricidir. Zafere yol açar. Barış getirir. İşçilerin, tüm emekçilerin, komünistlerin, yurtseverlerin, tüm devrimcilerin AEBCH siyaseti temelinde örgütlenmesi gereklidir.

Siyasetin bir aracı fikirler alanında yürütülen kavgadır. Siyaset kavgadır.

Siyaset sınıf kavgasıdır. İlk başta ve herşeyden önce fikirler kavgasıdır. Düşmanlar bu alanda yerle bir edilmelidirler. Bu kavgaya örgütlenmenin, pratiğin kavgası eşlik eder. Etmelidir. Fikirlerin kavgası örgütlenmeye hizmet etmelidir. Örgütlemek ve örgütlenmek aracıdır. Yoksa ortalığı karıştırmaktan, kafaları karıştırmaktan başka hiçbir anlamı olmazdı.

AEBCH stratejimiz doğru ise, herşeyden önce bu siyaseti kavramış ve her şart altında onu düşmanlarına karşı savunabilecek ve yayabilecek komünistler oluşturmak gereklidir. Bu siyaseti kavramış ve her şart altında onu düşmanlarına karşı savunabilecek ve yayabilecek devrimciler ve yurtseverler oluşturmak gereklidir. Ki sınıfımızı ve tüm diğer emekçi ve yurtsever sınıfları örgütleyecek komünistlere, devrimcilere ve yurtseverlere sahip olalım.

Bu amaçla yürütülen kavgada yukarıda değindiğimiz burjuva emperyalist siyaseti sadece AKEL ve CTP'nin savunmadığı, bu siyaset teşhir olduğunda deyim yerindeyse onun ayıbını örtmek için ve aynı siyaseti başka başka sözlerle ve pratiklerle savunmak için sıraya girmiş pek çok örgütün var olduğu görüldü. AKEL ve CTP dışındaki tüm bu örgütler de aynı burjuva emperyalist siyaseti savunmaktaydılar. Aynı zamanda hem kendi aralarında hem de AKEL ve CTP'ye karşı "amansız" bir kavgaya da ortaya koymaktaydılar.

KSP'nin, KSG'nin AEBCH'yi savunan ve tüm bunların ortak stratejisi olan burjuva emperyalist siyasetin, stratejinin teşhiri için yürüttüğü fikir kavgası düşmanın bu çok yüzölçümünü dikkate alan ve teşhir eden bir kavgaya olmak zorundaydı. Ve bu fikir kavgası etrafında örgütsel sonuçlar alınmalıydı.

BMBP döneminde ne oldu. Bazı yoldaşlar KSG'de yapılan tespitlere uygun siyaset yürütmeyi kabullenmediler. Bir yanda KSG siyaseti gazetede basıldı, öbür yanda 80 binlerin toplantısında kitlelere "bizim yoldaşlarımız" AB yemini ettirdi. Çok daha kötüye gidecek bir yerden daha iyi bir yerlere çekilmişmiş kitleler? Yoldaşların yanlış bir temelde oluşturulmakta olan kitlesel faaliyetin taa içinde, doğru bir eğilim oluşturabilmeleri için, kendi siyasetimizin doğruluğunu bu kitlesel akıntıya kapılmış devrimcilere, yurtseverlere ve komünistlere gösterilebilmesi için ve böylece bizim olan örgütsel sonuçlar elde edebilmeleri için o şartlarda en iyisini elde etmek aracı olarak, bu görevi yerine getirme aracı olarak "Annan Plan, Strateji ve Taktik" yayınlandı. Herkes tarafından da kabul gördü -tıpkı AEBCH siyaseti gibi. Gel gelelim hem

bu dönem boyunca hem de BDH döneminde kendi siyasetimiz ikinci plana atıldı. Kendi siyasetimizin düşmanlarına karşı kavgası ikinci plana atıldı. Kendi siyasetimizin yayılması ikinci plana atıldı. KSG yazdı ve tüm bunlar KSG'de kaldı. BMBP içinde BDH içinde yoldaşlarımız koşturdu, meyvaları başkaları yedi. Çünkü bütünlüklü kavga verilmedi. Eklektik bir kavga verildi. Burjuva emperyalist siyasete uyum gösterildi. Bu siyaset teşhir olduğunda onun ayıbını örten incir yapraklarından biri haline getirildik!

Cumhurbaşkanlığı seçimlerine katılacak hem de kendi görüşlerimiz etrafında deyince de, kıyametler koptu. Tüm bunlar şunu gösterdi. Fikirlerimiz KSG'de radikallik reklamı olarak basılabilir ama kimse de bunların etrafında iş yapılmasını beklememeliydi. Yani bizim yoldaşlarımız bizim görüşlerimizin açık siyaset sahnesinde savunusunu KSG'de bırakmak istiyorlardı. Örgütlenme aracına dönüşmeyen ve bu gidişle de dönüşmeyecek olan KSG sayfalarında bırakmak istiyorlardı. Düşmanlara karşı kavga? Yok öyle şey. Bak işte Cumhurbaşkanlığı seçimlerine kendi görüşlerimiz etrafında katıldık. Ne oldu? 400 oyda takıldık kaldık.

Bu zayıflık siyaseti AKEL ve CTP'ye karış defalarca işlendi. Kıbrıs'ın zayıflığı bunun yol açtığı emperyalizmle uzlaşma siyasetleri defalarca teşhir edildi. Şimdi aynı siyaset kendi saflarımızda "bak 400 oy anca aldık" siyaseti olarak karşımıza çıktı. Zayıfımız!

Müsadenizle. Tüm çabaların meyvalarını düşmanlarımıza hediye edip duracaksanız, düşmanlarla kavga etmeyecekseniz, yazılanlar orada ve kendi içimizde kalacaksa, kendi siyasetimizi savunmamakta ısrarlı olacaksınız zayıftık, zayıfız, zayıf kalacağız.

En son AEBCH kampanyasına bakınız. AEBCH sloganı yerine AEBC sloganını kullanmak gibi birkaç eksiklikle de olsa, gayet iyi bir temel oluşturan bir özel sayı KSG oluşturuldu. Bu kampanyanın parçası olarak diğer örgütlerle yapılan görüşmelerin ortaya koyduğu ve bizim yıllar öncesinden tespit ettiğimiz doğrular yeni yayınlar ve köy ziyaretleri vb araçlarla bu örgütlerle olan zıtlaşmayı bu örgütlerle olan farklılığı kitlelere ve kendi yoldaşlarımıza ve yakın çevremize anlatma, kavratma aracı olmalıydı. Yani AEBCH kampanyası bir kavga ve örgütlenme aracı olmak zorundaydı. Burjuva emperyalist siyaseti şu veya bu şekilde savunup bize karşı duruş göstermeleri kaçınılmaz olan diğer parti, grup ve örgütler ve bireylere karşı kavga ve teşhir aracı olmak zorundaydı.

Siyasetimizi bilen, karşı tarafın siyasetini bilen kim bu konuda her hangi bir şüpheye sahip olabilir ki? Her bir görüşme, her bir görüşmede karşı taraflar tarafından ortaya konan görüşler bunu ispatlamakta idi. Tüm bu örgütler, tüm bu bireyler, gazeteler partiler burjuva emperyalist çözümü şu veya bu şekilde ve de çeşitli ve yeni şekillerle savunmakta idiler.

Onların bu burjuva emperyalist yaklaşımlarını teşhir eden fikir alanında onları yenilgiye uğratan kavga araçları oluşturuldu. Ama ve yine onlar da kullanılmadı. Ne kendi saflarımızı çelikleştirmek için ne kendi örgütümüzü geliştirmek için ne de düşmanları teşhir ve tecrit için. Hem de basılmadı bile.

Gerçekçi olmak gereklidir. Kıbrıs'ta başını AKEL ve CTP'nin çektiği, tüm diğer AB'cilerin çeşitli değişikliklerle savunduğu burjuva emperyalist siyaseti yenilgiye uğratmak çok zor olacak. Bu siyaset ve zayıflık siyaseti saflarımızı darmadağın edecek. Esas olarak da siyasetimizin açık ve kitlesel araçlarla savunulması ve yayılması sürekli askıya alındığı oranda zayıflığımızın sonu gelmeyecek.

Kıbrıs zayıflığı ve yaygın küçük burjuva yaşam tarzı nedeniyle komünizmin radikal siyasetlerinin hakimiyeti açısından ekimi Batı Avrupa ülkeleri kadar zor bir tarladır. Böylesi şartlarda fikirlerin gücü daha da önemli hale gelir. Zayıflık psikolojisini ve küçük burjuva yaşam tarzını doğru yöntemlerle birleştirilerek savunulan doğru görüşlerin muazzam gücü yenebilir. Yoldaşlar bu gücü kullanmakta becerikli değildirler. O halde tüm dikkatler bu işin nasıl yapılacağına yöneltilmelidir.

Temel taş siyasetin sınıf kavgası, fikir kavgası olduğunu kavramak ve fikirlerimizi tavizsiz öğrenip tavizsiz savunmak ve bu savunuyu içinde ve sayesinde düşmanlarımızı hem kendi saflarımızda hem de yakın çevremiz ve sınıfımız saflarında yerle bir etmektir. Bunu herkese herkesten üstün olduğumuzu göstererek becerebiliriz. Yoksa beceremeyiz. O halde siyasetin tüm alanlarında en iyi öğrenciler olmalı ve siyasetin her alanında en iyi öğretmenler olmalıyız.

Bunu yapmak için gerekli herşey hazırlanmıştır.

Yapınız!

Bunu yaparken ve bunu yapmak için düşman saflarında ve saldırılarımız karşısında her köşeye sıkışıldığında baskı azaltıcı, hedef şaşırtıcı olarak ileri sürülen "anti-emperyalizm" laflamalarının gerçek içerikten yoksun yalan dolan olduğunu rahatlıkla görebilen bireyler haline gelmek gereklidir. KSG kitleselleşmeye başladığında "Avrupa" piyasaya çıktıysa bunu basit bir rastlantı olarak görmemek lazımdır -sınıf kavgası içinde olunduğunun unutulmaması gereklidir. AKEL-CTP siyaseti olan "BM çatısı altında..." siyasetinin savunucusu olan AKEL-CTP düşmanlarının mevcudiyetini basit bir rastlantı olarak görmemek lazımdır -sınıf kavgası

içinde olunduğunun unutulmaması gereklidir. AKEL-CTP siyaseti her bir çatladığında, bu partilerden kopanları kimler toplayacaktır? Kitlelerin bu çatlağı görmeleri nasıl bir sağ gösterip sağ çıkmak ile önlenecektir? BKP'nin gökten düştüğünü sananlar sınıf mücadelesini, sınıf kavgasını kavramamışlardır, ve bir karşı devrimci fikrin saklanmak için icat ettiği ve ürettiği binbir görüntüyü görüp onun ardındaki gerici ve bir tek burjuva siyaseti görememektedirler.

Sorun hiçbir zaman gerekirse dünyanın en gerici partileriyle ortak bildiri çıkarmak veya çıkarmamak, ortak anlaşma yapmak veya yapmamak sorunu olmamıştır ve olamaz da. Sorunun böyle bir şey olduğunu sananlar komünist hareketin tarihçesini ve de bizzat kendi hareketimizin kısa tarihçesini pek iyi takip edememişlerdir. Halbuki öğrenmek için tarihi çok iyi bilmek gereklidir. Bolşeviklerin her tür parti ve birey ile kendi kavgamızın çıkarlarını savunan, onu ilerleten anlaşmalar yaptığı herkesin malumudur. Stalin'i aşağılamak için kullanılan Nazilerle anlaşma herkesin bilgisi dahilindedir. Sadece anlaşma mı? Parti büyüdüğünde her bir partinin içinde kendi yoldaşlarımızın olması ve bu yoldaşlarımızın o partilerin en üstlerine ulaşmasında yanlış olan ne vardır? Bir

zamanlar, Stalin zamanlarında, komünizmin saygınlık kazandığı dönemlerde, İngiliz gizli servisinin en üstlerinde bizim yoldaşlarımızın çalışmakta olduğu da tarih bilgisi sahiplerinin bilgisi dahilindedir. Hayır, sorun en gerici yerlerde olmak veya olmamak, en gericilerle anlaşmalar yapıp yapmamak, bildiriler imzalayıp imzalamamak sorunu değildir.

Nedir sorun?

Sorun bu karşı devrimci, hilekar ve komünizm düşmanlarının “anti-empyralizm” laflamasında anti-empyralizm yönünde atılmış bir adım görmektir. İyi bir gelişme görmektir. Siyasetimizin her seferinde ispatlanan doğruluğu karşısında kaçacak delik arayanlara saklanacak bir delik sunulmaktadır. Siyasetimizi birazcık savunur görünürken esasta ve temel olarak savunamaz hale gelmeleri

türünü savunanlar, bu siyasetlerini savunmaya devam ederken, ve böylece bizim siyasetimize saldırmaya devam ederken anti-empyralist olabiliyorlarsa, biz nasıl olacaktaki anti-empyralistlere ölümcül darbe indireceğiz? İşin sonunda yoldaşlarımız da onlar gibi olup çıkacaklar. Bu hep böyle oldu ve böyle oluyor da.

“BM çatısı altında...” siyasetine ve onun savunucularına karşı cepheden saldırı siyasetine geçmek gerektiği yıllar öncesinden ortaya çıkmış ve formüle edilmişti. Bunun tüm düşman

örgütler saflarında bize karşı tam bir saldırı bizi soyutlama bizi dışlama vb getireceği açıktır. İşte yoldaşların korktukları da budur-ve bu nedenle sınıf kavgası veremiyorlar korkuyorlar ve sürekli yeniliyorlar. Bir değil on değil kaç kere doğruluğumuz pratikte ve kitlelerin gözü önünde ortaya çıkmış olmasına rağmen yoldaşlarımızın hala daha yenilgi konumunda olmalarının temel nedeni budur. AEBC Hükümeti kampanyası olması gereken ve fakat AEBC kampanyası olarak yürütülen son kampanyada da, diğer örgütlerle görüşmeler kaçınılmaz olarak anti-empyralist karakterli BC'den kaçacakları kesin olan rakiplerin teşhir aracı olarak ele alınmalıydı. Her bir görüşme cepheden bir saldırı aracı olarak ele alınmalıydı. Her bir bildiri için, her bir ortak eylem için yapılan görüşmeler de böyle ele alınmalı ve onların zemininde ortaklık da ret edilmelidir. Sebeblendirilerek ret edilmelidir. Bunların tavırlarının burjuvaziyi, hem yerel hem yabancı burjuvaziyi korumak siyaseti olduğu gösterilerek ret edilmelidir. “Anti-empyralist” laf salatası ile ağızımıza bir parmak bal çalınmasına mücadele edilmemelidir.

Saldırının, ve cepheden saldırının yöntemleri uygulanmalıdır.

Onlar düşünsünler!

Her yerde aynı: Hakkını ara, patronun saldırısına uğra!

Hindistan'ın Gorakhpur kasabasında faaliyet gösteren Modern Laminators Ltd. ve Modern Packaging Pvt. Ltd. firmalarında çalışan işçiler, mevcut yasaların hayata geçirilmesi için bir yıl önce kampanya başlattılar. Kampanya, asgari ücret uygulaması, iş sağlığı ve ücret bordrosu verilmesi gibi yasalarda belirtilen uygulamaları kapsıyor. Bu işyerlerinde 1,000'den fazla işçi çalışıyor.

İşçiler mevcut yasaların yerel hükümet tarafından uygulanması talebi için devlet kurumlarına başvuruda bulunuyor. Bunu yaptıkları anda polis-işveren el ele işçilere karşı bir dizi provokasyonlar düzenliyor. Bu talepleri yapanları tehdit emeye başlıyor, tutuklayıp sorguya çekiyor. Tüm bunlar cereyan ederken Bölge Çalışma Dairesi Müdür Yardımcısı, mevcut yasaların uygulanması ile ilgili gerekli hamleleri sürekli olarak geciktirmek için bir dizi gerekçe öne sürüyor.

İşçiler sadece mevcut yasaların uygulanmasını talep ettikçe yerel milliyetçi politikacılar işçileri “terörist” ya da “komünist” ilan ederek işçilere “ders vermek” için harekete geçiyorlar. İşçilere yerel gangsterler saldırmaya başlıyor.

İşçiler günde 12-14 saat çalıştıklarını ve işyerinde yaptıkları iş nedeni ile sağlıklarının bozulduğunu söylüyorlar. İşyerinde plastik eritme sırasında ortaya çıkan zehirli gazların doğru dürüst dışarıya çekilmediğini söyleyen işçiler, içme suyunun bile bazı yerlerde olmadığını dile getirdiler.

Ağustos ayı sonunda patronlar, işçilerin bu talepleri karşısında “görüşme”yi kabul ettikleri halde 10'uncu görüşmeden sonra geceleyin fabrika kapıları kapatılıyor, makinelerin bazıları sökülüyor ve işçilerin işe girmeleri durduruluyor. İşçiler işlerine gitmek isteyince de “illegal grev”numarasıyla polis-işveren ele ele işçilere saldırıyor. 13 Eylül'de de işveren resmi olarak işçileri işten durdurduğuna dair fabrika kapısına bir ilan asıyor.

İşçiler çalışmak istediklerini ancak yasal hakları olan asgari ücret talep ettiklerini dile getirseler de devletin yerel kurumları ve politikacılar tarafından “iş barışını tehdit edenler” olarak ilan ediliyorlar. İşverenlerin kendi yasaları ayaklar altına aldığı anda kılıklı kıpırdatmayanlar, işçiler haklarını arayınca onlara karşı saldırgan oluyorlar.

İşçiler fabrika önlerinde eylem yapmaya deva ediyorlar. İşçiler greve

gitmediklerini, işlerine gitmek istediklerini ilân ediyorlar. Tam bir dayanışma örneği ile aileleri ile birlikte komünal mutfaklar oluşturuluyor ve eylemde olan tüm işçiler ve aileleri gerek köylerden gerekse de ülkenin birçok yerinden dayanışma için gelen yiyecek yardımları ile yaşamlarını devam ettirmeye çalışıyorlar. Ancak polis ve devlet kurumları buna da tahammül edemiyor ve komünal mutfakları illegal ilan ederek kapatmaya girişiyor.

Fakat Gorakhpur küçük bir yerleşim yeri olmasına rağmen işçilerin bu mücadelesini tüm Hindistan'a taşımayı başardı. İşçilerin bu haklı mücadelesine aydınlar da destek olmaya başladı. Bu eylem özellikle de Hindistan'ın birçok yerinde asgari ücret uygulamayı devreye koymak istemeyen işverenlerin korkulu rüyası olmuş durumda.

Hindistan'da işçilerin yaşadıkları bu sorunlara baktığımızda benzerini Kıbrıs'ta da görüyoruz. Göçmen işçiler, işverenler tarafından kaçak çalıştırılıyor. İşçiler haklarını aramaya kalkıştığında da işten atılıp gemiyle sınırdışı ediliyorlar. İşverenlerin bu keyfi davranışları karşısında Gorakhpur'daki işçiler gibi birlikte bir dayanışma sağlanırsa işçiler yasal haklarını kullanabilir.

Uzay'da yaşam parçacıkları

2 Ocak 2004 tarihinde uzay aracı, Vilt-2 adlı kuyruklu yıldızın “bulutu” içinden geçti. Geçiş anında toplanan bulut parçacıklarında yaşamın temel parçacıklarından olan glisin bulundu.

Glisin, yaşayan organizmalar tarafından kullanılan ve protein üreten bir amino asit. Bilimciler ilk kez bir kuyruklu yıldızda amino asit bulduklarında yaşam için gerekli maddelerin uzayda oluşup bunların yerküremize meteorlar düşmeden geldikleri teorisinin doğru olduğunu gösterdiler.

Proteinler hayatın tuğla ustaları gibidirler. Saçlardan enzimlere kadar kimyasal reaksiyonlarda katalist görevini görürler. Alfabetedeki harflerin değişik şekildedeki birliği nasıl ki kelimeleri oluşturuyorsa, amino asitlerin değişik şekildedeki birleşimi de milyonlarca değişik proteinler oluşturur.

Stardust (yıldız tozu) isimli uzay aracı uzayda çok küçük parçacıkları toplamak için süngere benzeyen ama sert olan “aeorgel” maddesinden oluşan ızgara ile donatılmıştı. Stardust, Vilt-2 kuyruklu yıldızdan geçerken bir dizi maddeler aerogel tarafından toplandı ve 15 Ocak 2006 yılında dünyaya geri getirildi. Aerogel'in milyonlarca fotoğrafları internete konarak

internet kullanıcıların resimleri inceleyerek bilgi sağlamaları istendi. Nitekim binlerce kişi bu resim incelemesine gönüllü olarak katkı sağladı.

Glisin ilk bulunduğu bilimciler örnekte buluşma olmasından şüphelendiler. Bunun üzerine 2 yıl boyunca glisinin özellikleri incelenmeye alındı. İzotop analizleri, glisinin dünyadan kaynaklanamayacağına kesinlik getirdi.

İzotoplar aynı elementin farklı kütlelerdeki oluşumudur. Örneğin Karbon 12 çekirdeği; 6 proton ve 6 nötron oluşturan Karbon 13 çekirdeğinde 7 nötron bulunuyor. Bu sayede dünyamızda bulunmayan izotoplar glisinde tespit edildiğinde bu maddelerin uzaydan geldikleri kesinlik kazanmış oldu.

Uzayda glisinin bulunması ayrıca başka bir gerçeği de gün ışığına çıkardı. Daha önce yapılamayan laboratuvar ölçümlerinin modern teknoloji ve buluşlar sayesinde yapılabilir olması... Ve bu sayede daha önce açıklanamayan olguların bilimin gelişmesi sayesinde açıklanabilmesi...

Bilimin sağladığı bu keşifler karşısında yaratıcı savunucularının mutlaka başka bir gerekçeye sarılacakları da gözardı edilemez.

Marks böyle dönmemeli

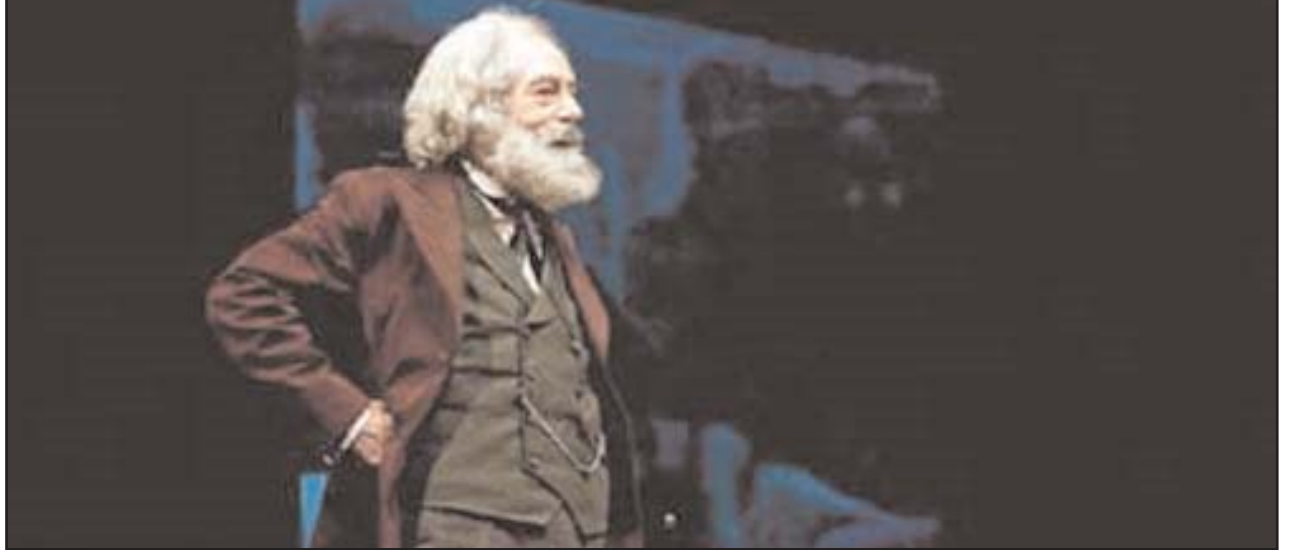
Genco Erkal'ın 7. Tiyatro Festivali'ne "Marx'ın Dönüşü" oyunuyla katılacağını duyduğumuzda heyecan yaşadık. Kapitalizmin son krizi, "Marx haklı mıydı" tartışmaları, Das Kapital'in "en çok satanlar" arasına girmesi, Sovyetler Birliği'nin yıkılmasıyla tarihin sonunun kapitalizm olduğu safatalarının yaşamın gerçeğine ve başka bir ülke ve hatta dünyanın kurulması ihtiyacının kendini dayattığı sefalet, açlık, zorbalık, kıyım ve katliam koşullarında dayanamayıp çökmesi ve dahi insanlığın alternatif arayışına sahne olan değişen koşullarda bu oyunun çok anlamlı olacağını düşünmüştük. Ne de olsa Marx'ın Dönüşü'yle gelen Genco Erkal'dı...

Neredeyse tamamen dolu olan salona hitap edenin Marx değil de, Marx'ın siyaset ve ideolojisini tahrif eden, ona sadece fiziksel olarak benzeyen bir Genco Erkal izlemek işte bu nedenlerden dolayı pek olası görünmüyordu. Oyunun yazarı Howard Zin'in Marx'ı araştırmış, incelemiş ve oyun metninde kullandığı alıntılarla bunu göstermiş olduğu ne kadar gerçek olsa da, günümüze döndürülen Marx'la birçok komünist ilkenin tahrif edilmiş ve doğruymuş gibi seyirciye aktarılmış olması hem hayal kırıklığı, hem de belirgin bir öfkeye neden oldu.

Oyun, Marx'ın siyasal-ideolojik düşünceleri, dönemin koşulları ile bugün arasında kurulan başarılı bağlantı (sefalet, açlık, haksız savaşlar vb), yine dönemin siyasal çekişmelerini de aktarmakla birlikte Marx'ın aile yaşamına da ağırlık vererek temsili, bir panel veya konferans şekline sokup seyirciyi sıkmaktan kaçtı. Sıkı bir kapitalizm eleştirisi yapıldı, Marx'ın kitaplarından alıntılarla 150 yıl önce söylediklerinin bugün tekrar ve tekrar doğrulandığı örnekleriyle vurgulandı, "Marx haklı mıydı" tartışmasına iyi bir nokta koydu, ve evet orada Marx haklıydı! Gündelik yaşam öykülerinin, Marx'ın özel yaşamının oyuna canlılık ve hareket kattığı bir gerçek. Bu, iyi de bir yöntem. Öbür dünyadan gelen Marx'ın "o tarafla" ilgili esprili yaklaşımı da dikkate değer. Marx'ın o dönemdeki en önemli siyasal rakiplerinden anarşizmin babası Bakunin'le olan tartışmalarının aktarılması yoluyla anarşizm karşısında komünizmin doğru olduğunun gösterilmesi yine olumlu ancak yazarın oyun kataloğunda da yazarın belirttiği üzere Marx ve Bakunin arasında hayali bir şekilde cereyan ettirilen "saç saça baş başa kavga" ve yorgunluktan yan yana bir halinin üzerinde sızıp kalmaları gereksiz bir canlılık katma girişimi oldu. Marx'ın özel yaşamında bu tür gereksiz ve hayali "vakalar" yerine çok daha başka ve tarihsel gerçekliğe de uygun bir dizi olay bulunabilirdi. Bunu da önemsiz bir aşırılık olarak not ettikten sonra asıl meselemize dönelim.

Günümüze geri gelen Marx, bir dizi "Şimdiye kadarki filozoflar dünyayı sadece yorumladılar, oysa asıl olan onu değiştirmektir", "Dünyanın tüm işçileri birleşiniz", "Din afyondur" gibi meşhur sözlerini tekrarladı. Ancak dinin afyon olduğunu kitabından yapılan alıntıyla verdikten sonra yaptığı yorumda, dinin inanılabilir, pek de sakıncası olmayan, hatta ve daha kötüsü bazen işe yarayan bir mevhum olduğunu vurguladı. Sahnedeki Marx, "Din afyondur ve acıları bazen dindirebilir. Ben bunu sık sık başıma bela olan çıbanlarımdan biliyorum" diyerek, dinin kitlelerin afyonu olduğu tespitinden hiç çıkmayacak bir sonuç çıkardı. Yani Marx, vücudunda sık sık çıkan çıbanların ıstırabına karşı ağır kesici kabilinden ilaçlar kullanıyor ve bu, onun çıbanlarına iyi geliyor. Ve kitleler de kapitalizmin ıstırabından bir nebze olsun kurtulabilmek için dinsel, metafizik şeylere inanabilir. Bu, onları kısmen uyuşturur ve acılarını bir nebze olsun dindirebilirse, neden olmasın? Kimse kusura bakmasın ama, Marx'ın çıbanları için kullandığı ağır kesici ile binlerce yıldır egemen sınıfların kitleleri pasifize etme ve uyutarak bilinçlenmesini önleme araçlarından birisi olan dinin (afyonun) aynı kefeye koyulabilmesi ancak ve ancak sivrizekallılık olabilir.

Sahnedeki Marx, oyunun başında kendisine yalakalık yapan, Marx'ın yazılarını kendisininkiymiş gibi O'na alıntılaman, "eşek arısı" gibi vızıldayıp duran

ve Kapital'i İngilizce'ye çevirmeyi düşünen kaypak bir tipten söz ederek, devrimin bunun gibi insanların eline geçmesinden çok korktuğunu söyledi. Açılışı da burada yaptı. Çünkü bu tip insanların Sovyetler Birliği'nde devrimin başına geçtiğini iddia etti. Kimdir bu "eşek arıları" diye sormadan edemiyoruz! Lenin ve Stalin'den mi bahsediyor acaba? Oyun gerçekten çok düşündürücü!

Sahnedeki Marx, oyunun bir yerinde bireylerin özgürleşmesinin esas olduğunu yine bir alıntıyla belirtti. Ve orada verdiği mesaj açıkça, "Önce birey özgürleşmeli" oldu! Bundan başka bir anlam çıkaran varsa itirazını belirtsin. Marx'ın hangi koşullara göre böyle bir şey yazdığının altı doldurulmadan böyle bir şey dediğini iddia etmek, O'nun ve Engels'in "Toplumlar özgürleşmeden birey özgürleşemez" olarak özetlenebilecek ve oyunda sık sık adı geçen anarşist Bakunin'e ve onun hempalarına karşı giriştikleri siyasi-ideolojik mücadelede sayfalar dolusu yazıp söylediklerini hasıraltı edip, anarşizmin "birey" temelli özgürleşme(me) anlayışını haklı çıkarır!

Sahnedeki Marx, Paris Komünü'yle ilgili de eksiklikler taşıdı. Artı-değerin ne olduğunu bir güzel tarif etmesin rağmen Paris Komünü'yle ilgili o dönemde Engels'le birlikte eleştirilerini dikkate bile almadı. Almak zorunda mıydı? Eğer Sovyetler Birliği için "parti diktatörlüğü", "tek kişinin gangsterliği" diyebilecek kadar detaylı "analizler" yapmaktan gocunmuyorsa, Paris Komünü olaylarında komünün yıkılacağını, buna önderlik edecek bir parti olması gerektiğini ama bunun olmadığını, burjuva devletin kökten yıkılıp yerine proletarya devleti inşa edilmesi gerektiğini ve bunun da yapılmadığı, Paris Komünü'nün bu temel eksikliklerinin yenilgiyle sonuçlanacağını yazdığını da söylemesi gerekirdi. Ancak ne hikmetse sahnedeki Marx'ın "parti" ve "proletarya devletine" karşı, karşı konulamaz bir alerjisi var!

Yazar ve bu oyunu seçip oynadığı için Genco Erkal, Sovyetler Birliği deneyimini de tahrif etti. Sahnedeki Marx, hayal ettiği ülke ve insanların, hayal ettiği sosyalizmin Sovyetler Birliği'ndeki gibi bir partinin, tek bir kişinin diktatörlüğü olamayacağını belirtti. İyi ama Sovyetler Birliği'nde proletarya diktatörlüğü vardı! Sovyetler Birliği'ne, Lenin ve Stalin'in ülkesine böylesi bir iftirada bulunmaya ne demeli? Stalin dönemine dönük, "gaddar, gangster, bürokratik" nitelemeleri de bir o kadar kabul ve affedilmezdir! Paris Komünü'nde Fransız işçilerin Bakunin için söyledikleri "Devrimin birinci günü Bakunin gerekir/Devrimin ikinci günü ise onu kurşuna dizmelidir" sözlerini coşkuyla ve bir kişinin kurşuna dizilmesine karşı çıkmayan bir tavırla söyleyen sahnedeki Marx'a sormak gerekir: "Gangsterce yönetilen" Sovyetler Birliği'ndeki iç savaşta Kızılordu'nun ve işçi milislerin karşısına silahla çıkanları ve öldürülenleri nasıl savunabiliyorsun? Peki, sosyalist inşa sırasında bunu engellemek için yabancı gizli servislerin himaye ve hizmetinde fabrikalara, kolektif çiftliklere sabotajlar düzenleyerek üretimi sekteye uğratanların, kent ve kırsal kıtlıkla boğuşmaya mahkum edenlerin halk mahkemelerinde yargılanıp

idam edilmelerine neden karşı çıkıyorsun? Parti önderlerine, örneğin Kirov'a suikast düzenleyenlerin devlet, ordu ve istihbarat birimlerinde illegal örgütlenmiş ve emperyalist istihbarat servisleriyle birlikte çalışarak yıkıcı faaliyet yürüten Troçkist şebeke mensupları olarak yine halk mahkemelerinde vatana ihanetten idam edilmelerine ne yönüyle karşı çıkıyorsun? Maksim Gorki gibi büyük bir yazarı yine aynı şebekenin üyesi doktorların kasıtlı yanlış tedaviyle öldürmesine, istihbarat servisi başkanını da aynı yöntemle elimine etmelerine karşı ne yapılmalıydı sahnedeki Marx? Sahnedeki Marx! Sınıf mücadelesi devrimle birlikte biter mi? İktidarından edilmiş sınıflar sus pus olup yerlerinde oturup tüm mülk ve zenginliklerinin ellerinden alınmasını sükunetle ve hak vererek mi karşılar? Sınıf mücadelesinin siyasi, ideolojik, askeri yönlerini neden es geçtin? Koskoca Bolşevik Devrimi'ni tarihte yaşanmış bir dönemeç olarak önemsizleştirmek hakkını sana kim verdi? Sahnedeki Marx! Sen günümüzü konuşurken Lincoln'den bile bahsedip ondan alıntılar yaparken, çığır açan Lenin'in adını nasıl ağzına almazsın? Stalin dönemindeki sosyalist inşa zaferinin, ülkenin dünyanın her açıdan en güçlü ülkelerinden olmasının, Anti-Faşist Savaş'ta hem kendi ülkesini ve devrimini, hem de dünya halklarını faşist Nazi barbarlığından kurtaran Kızılordu'ya, onun Başkomutanı Stalin'e, insanlık için savaşan bu güçlere ve önderlere ne hakla gangster dersin? Ve ne hakla bıyıkaltı gülereken Bakunin'in kurşuna dizilmesi gerektiğiyle ilgili Komünarların dizelerini aktarıp, Sovyetler Birliği'nin sosyalizmi savunmak için emperyalistler hizmetinde silaha, komploya ve hizbe sarılanlara, Nazilerle işbirliğine girip yurttaşlarının kanına giren işbirlikçi faşist gruplara, sosyalizmi çökertmek için savaşanlara karşı gerekli tedbirler alınmasını eleştirebilirsin? Senin bürokratik diye nitelediğin ülkede aç, işsiz, vasıfsız, cahil, sağlıksız, asalak bir kesim bulabilir misin? Otomatik fabrikalar inşa eden, çalışma saatlerinin çok kısa sürelerle düştüğü koşulları hazırlayan, insanların özgür ve her açıdan güvenlikte "bireyler" olarak, barınma, eğitim, sağlık, ulaşım, beslenme, kültür, sanat, spor ve yaşamın her alanında rahata kavuşmasını sağlayan o "bürokratik" yapı ve "bürokrat şefleri" hangi komünist ilkeye dayanarak karalayıp önemsizleştirebilirsin? Lenin-Stalin dönemi ve sonrasını birbirinin kopyası olarak nasıl değerlendirebilirsin? Ve dahası Sovyetler Birliği'nde demokrasinin en geniş şekilde pratiğe geçtiği işçi, köylü, asker, fabrika, mahalle vs. Sovyetlerini, ülkenin yönetimindeki önemli kararların üretildiği bu mekanizmaları nasıl görmezden gelip Sovyetler Birliği'nde tek bir kişinin ya da küçük bir grubun diktatörlüğü olduğunu iddia edebilirsin?

Ve sen nasıl olur da Kapital'i işçilerin anlayamayacağını söyleyebilirsin? Marx'ın Kapital'i işçiler için yazıldı. Sınırlı sayıdaki ilk basımı da işçiler tarafından kapışıldı. Almanya'da, İngiltere'de, Fransa'da işçiler, Kapital'i okudu, elkitabı yaptı, ve ANLADI! Sovyetler Birliği'ndeki, Doğu Bloku'ndaki işçiler Kapital'i okudu ve ANLADI! "İşçiler Kapital'i

Devamı Sayfa 7'de

Sayfa 8'den Devam

anlayamaz, dili çok ağır" demek, -tecrübeyle sabittir-işçilerin kapasitesini gözlerden saklamak demektir. Kapital, işçilerindir, onlar içindir! Onlar, yaşamlarında, işyerlerinde, fabrikalarında Kapital'dekileri birebir yaşamaktadırlar. Onlar, Kapital'i birçok küçük burjuva aydınından, öğrenciden, akademisyenden çok daha kolay, çok daha iyi anlarlar ve dahası ÖZÜMSERLER. Çünkü Kapital'deki kendi hayatlarıdır! Kapital'i işçiler anlayamaz demek, "İşçiler kapitalizmi deviremez" demektir!

Bu ülke aydınından neden tutarlı Marksistler çıkmamaktadır? Oyun yazarının burjuva siyasetten epeyce etkilendiği, sosyalist etiketi altında en tehlikeli sağcılığın bir savunucusu olduğu açık. Genco Erkal'ın da bu gerici, sosyalist görünüp özünde tamamen sağcı olan görüşleri sahiplendiği bu oyunu oynamasından dolayı net. Sahnedeki Marx, o Marx değil! Sahnedeki tarihsel bir kişiliktir, düşünceleri ve eylemleri de

belgeleriyle verilidir! "Yazar öyle yorumlamış", "Oyuncu böyle değerlendirmiş" şeklinde bir yorum, Marx'ın yazdıklarını tahrif etmek, hiç çıkmayacak anlamları çıkartmak ve dahası kendi gerici, insanlık düşmanı siyasetlerini Marx'a mal etmenin kılıfı olarak kullanılamaz. Bu, bahane değil olsa olsa siyasal farklılıktır! Marx'ın tekrar gündeme geldiği, Kapital'in satışlarının patladığı, halk kitlelerinin kapitalizmin alternatifini arama ihtiyacı hissettiği günümüz koşullarında Marx'ı bu şekilde seyircinin karşısına çıkarmak Marx'a, Marxizm'e, onun geliştiricisi ve uygulayıcısı Lenin-Stalin'e, Sovyetler Birliği'ne, Bolşevizme hakarettir! Ya tahrif etmeyeceksin, ya da tahrif etmeyeceksin... Bunun orta yolu yoktur. Sovyet deneyimine hiç değinmese, bu sadece bir eksiklik olarak değerlendirilebilir, yukarıda belirttiğimiz birkaç nokta da olmasa oyun sahiplenilebilirdi. Ancak bu haliyle oyun, Marx'ın paçalarına yapışarak onu yerlerde sürümeye yarıyor! Bu haliyle oyun, Marxçı görünüm altında onun canına okumaya hizmet ediyor!

Ve bu haliyle sahnedeki Marx, bizim Marx'ımız değil, bu Marxizm bizim Marxizm'imiz değildir etiketini hak ediyor!

Yani bu oyunla dönen Marx değil, Marxizmin tahrifidir, ve bu da Marxizm ortaya çıktı çıkalkı hiç bitmemiş, egemen kesimler tarafından her dönemde yapılmaya çalışılmıştır! Ama medya, sanat vs gibi her türlü propaganda olanağına sahip olan kesimlerin bu çabaları boşunadır. Çünkü tıpkı Marx ve Engels'in Komünist Manifesto'nun sonunda vurguladıkları gibi; "Dünyanın üzerinde bir hayalet dolaşıyor, Komünizm hayaleti!". Ve egemen çevrelerin Marxizmi tahrif etmek için hala daha bu kadar çaba sarf etmelerinin nedeni "Komünizm hayaletinin" hala daha dünyanın üzerinde dolaşması ve bunun egemen çevrelere korku salmasıdır. Korkunun ecele faydası olmadığı bilinen bir gerçek, egemen çevreler ne kadar çabalarlarsa çabalasınlar, ancak çürümüş sistemlerinin ömrünü bir süre daha uzatabilirler, ancak çürümüşlüğüne ve ortadan kaldırılma zorunluluğunu asla değiştiremezler...

İnsanları zehirlemek ne kadar ucuzdur?

Ağustos 2006'da Afrika'nın Fildişi Kıyısı'nda bir olay yaşandı. Limanı olan Abidjan kasabasında on binlerce kişi hastanelere akın etti. Hastalar, nefes alma zorluğu, mide bulantısı, ten yanması ve kaşıntısı şikayetlerinde bulunuyordu. Hiç kimse bu "ani" hastalığın nereden geldiği bilmiyordu. Resmi rakamlara göre 30 bin kişi etkilenmişti. Bazı insanlar ölmüştü.

Birkaç gün sonra Probo Koala isimli tankerin depolarındaki pisliği aynı günlerde limana boşalttığı ortaya çıktı.

Probo Koala gemisi kimindi?

2006 yılına kadar petrol sektörü dışında fazla bilinmeyen Trafigura firması bu geminin sahibi idi. Düşük kaliteli petrolü tankerlere yükledikten sonra işleyen ve sonra da satan bir şirket Trafigura... Ve 16 yıl önce kurulmasına karşın yıllık cirosu 73 milyar ABD dolarıdır. Bu şirket bir AB şirketi! İngiliz, Hollanda ve İsviçre ortaklığından oluşan bir şirket!

Trafigura firması daha büyük petrol tekelleri olan Shell, ExxonMobil ve BP gibi firmaların ellerinden çıkarmak istedikleri düşük kaliteli petrolü alıp tankerlere yükledikten sonra deniz açıklarında, her türlü yasal sınırlamadan uzak, yasak zehirli madde kullanarak petrolün kalitesini "iyileştiriyor". Sonra da bu "iyileştirilmiş" petrolü normal petrol tankerlerine aktararak satışa sunuyor.

Belli bir zamandan sonra Trafigura'ya ait tankerlerin depoları pislik topluyor ve bu pisliklerin bir yerlere atılması gerekiyor. Ancak denizin ortasında bu iş yapılamıyor. Gemi/tanker bir limana demir atmak zorunda.

Probo Koala tankeri pisliği önce Rotterdam'a boşaltmak istedi. Ancak pislikle ilgili analiz ortaya çıktığında Hollanda hükümeti pisliğin Rotterdam'da boşaltılmasına izin vermedi.

Firma, dünya piyasasında yeraltı örgütleri ile işbirliği sayesinde pisliği Afrika'nın Abidjan kasabasına boşaltmaya kalkıştı. Su ile karışan pislik, zehirli bir gaz olan hidrojen sülfid yanında bir dizi zehirli koktail gazı yarattı ve bu gazlar kasabaya

bir hastalık bulutu gibi çoktü. Durumu fark eden yerel halk, BM'ye başvurarak yerinde durum tespiti talep etti.

Abidjan halkının bu talebi karşısında BM yerinde inceleme yaptı ve 30 bin kişiyi etkileyen hastalığın tankerden boşaltılan pislikten kaynaklandığıyla ilgili kesin bulgular sundu. Trafigura, sorumluluğu kabul etmedi ve sorumluluğun pisliği boşaltan firmada olduğunu duyurdu. Ancak tankerden pisliği boşaltan firmadan kimsecikler ortada yoktu. Firma aniden "yok oldu". Böylece Trafigura, bu firma ile ne gibi anlaşma yaptığını açıklamak zorunda değildi. Tâ ki uluslararası hukuk çerçevesinde Trafigura firmasına Londra'da dava açılana kadar.

Mahkeme olayının ciddi sorunlar getireceğini gören Trafigura, 2007 yılında Fildişi Kıyısı hükümetine 150 milyon ABD dolarını tazminat olarak verdi. Ancak iş orada kapanmadı. Mahkeme devam ederken Trafigura, Fildişi Kıyısı hükümeti ile anlaşmaya vardı. Anlaşma çerçevesinde Trafigura'nın tankerindeki pisliğin etrafa zehirli gaz yaymadığı kabullenilecek, sorumluluk "yok olan" firmaya yüklenecek ve Trafigura, Abidjan halkına 40 milyon dolar daha "yardımda" bulunacak.

Fildişi Kıyısı'nın Abidjan kasaba halkı yabancı sermaye yatırımı adı altında gelen işleri geri çevirmek istemedi. Ne de olsa insanlara iş olanağı yaratılıyordu. Ancak Abidjan halkı yabancı sermayenin tam da Drakula gibi kan emdiğini hastalanınca öğrendi.

Özellikle de Kıbrıs'ta bugünlerde yabancı sermayeye kapıları açmaktan söz eden UBP hükümeti ve azami kâr yapmak isteyen yerli burjuvalarımızın Abidjan'deki gibi bol kârlı işlere el atmaktan kaçınmayacakları rahatlıkla görülebiliyor.

ABD'de işsizlik

Son bir yıldır yaşanan finans ve onun ardından ekonomik kriz, geri bırakılmış ülkelerin yanında metropol ülkeleri de feci bir şekilde etkiledi. Kapitalist-emperyalizmin en bariz örneğini de onun bugünkü merkezi olan ABD'de görüyoruz.

ABD'nin Oregon eyaletinde Bend kasabası çölün ortasında bulunan dağların arasında çok güzel bir kasaba idi. Kasabanın nüfusu son 20 yılda 20 binden 80 bine çıktı. Kapitalist dengesizlik o kadar kendini gösteriyordu ki ev fiyatları 2001 yılından 2005 yılına kadar yüzde 80 artış gösterdi. 2005 yılında yılda 700 yeni ev inşaatı gerçekleşiyordu. Çalışan nüfusun yüzde 17'si inşaatlarda çalışıyordu. Ayakkabıcısından lokantalarına, hırdavatçısına kadar tüm kasaba ekonomisi inşaat sektörünün gelişmesi ile beraber geliyordu. Sanki hiç ekonomik yıkım olmayacakmış gibi...

Ve finans krizi gelip çatığında ev fiyatları bir buçuk yılda yüzde 40 düştü. Kriz öncesi işsizlik yüzde 4 oranında seyrediyordu. Kriz patlak verince bu oran yüzde 15'e fırladı. Lokantalar, süpermarketler, dükkanlar bir bir kapanmaya başladı. İnşaatlar tamamıyla durdu. Kasaba tam bir hayalet şehre dönüştü.

Borçlanarak ev alanlar, evlerini ödeyemez oldular ve evlerine el konuldu. Aileler parçalandı. Evsiz kalanlara yatacak yer dahi kalmadı. Birkaç kuruş parası

olanlar da arabalarını ellerinde tutuyorlar. Daha 2005 yılında çok rahat yaşantı sürdürenler ve "yaşasın kapitalizm" diyenler, çöpleri karıştırarak yemek bulmaya çalışıyor.

ABD'de işsiz kaldığında devlet yardımı çok sınırlı oluyor. 6 aylık bu sınırlı yardımdan sonra kişi kendi haline kalıyor. Bu nedenle kasabanın nüfusunda ciddi bir azalma var. Otoparklar akşamları evsiz insanların arabalarını park etmeleri için serbest bırakılıyor. Arabası olan şanslı insanlar en azından arabalarında uyuyabiliyor. Ancak herşeylerini kaybedenler çadırlarda yaşamak zorunda kalıyor.

Bend, savaş yıkımı yaşamış bir kasaba görünümü veriyor. Kapitalizm-emperyalizmin gerçek yüzü burada ortaya çıkıyor. Bend'de bir dizi ev boş duruyor ama evsiz kalanlara bu evler yatacak yer olarak sunulmuyor. Onun yerine başka yatacak "seçenek" sunuluyor insanlara, çadırlar! Hem de çocuklu ailelere!

Serbest piyasa ekonomisini göklere çıkaranlar, meta üretimine tapanlar, kapitalizmin bu gerçeğini örtmeye çalışıyor.

İngiltere'nin 19. yüzyıl yoksul çocukları

İngiltere Öğretmenler Sendikası'nın okullarda yaptığı araştırmalar, İngiltere'de 21. yüzyılda Charles Dickens dönemine benzeyen yoksullukların varlığını gün ışığına çıkardı.

Öğretmen sendikası ATL yoksulluğun bir dizi şekilde kendini gösterdiğine işaret etti. Tuvalet kullanmasını, kendi kendine giyinmesini bilmeyen sağlıklı çocuklarla karşılaştıklarını raporlarında işlediler. Hatta sadece kaşık ile yemek yemeyi bilenler, masada yemek yemeyi bilmeyen çocuklar bunlar. Bu yetmezmiş gibi okula giden bu yoksul çocukların ailelerinin iki ya da üç part-time işlerde çalıştıkları da ortaya çıktı. Aileler, part-time işe giderek yoksulluktan kurtulmaya çalışırken, yoksulluk girdabında yaşamaya mahkûm ediliyorlar.

Sendika, yoksulluk içinde büyüyen çocukların öğrenmede zorluklar yaşadıklarına, diğer sınıf arkadaşlarından

geri kaldıklarına dikkat çekti. Ailelerin işten yorgun argın geldiklerini, hatta çocukları uyuduktan sonra eve döndüklerini açıklayan sendika, ailelerin çocukların dersleri ile ilgilenebilecek olanaklardan yoksun olduklarını da vurguladı.

Sendika, çocukların başarı sağlamasının tek yolu olduğunu; onun da çocukların her türlü yoksulluğunu ortadan kaldırarak sağlanabileceğini sonucuna vardıklarını açıkladı.

Ekonomik kriz döneminde bu açıklamaların yapılmasının, kemer sıkma politikalarını savunanların yüzlerine bir şamar gibi çarptığı, bu alandaki uzmanların paylaştıkları ortak görüştür.

İşçi Katliamına Sessiz Kalma!

Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP), geçtiğimiz ay yaşanan ve 1 işçinin ölümüyle sonuçlanan iş 'kazasıyla' ilgili bir basın açıklaması yaptı. Patronların azami kâr hırsının insan canına mal olduğu belirtilen ve insanca yaşama ve çalışma koşullarının zorunluluğuna değinilen açıklamanın tam metnini yayınlıyoruz.

18 Eylül akşamı çıkan fırtınanın getirdiği maddi hasarın büyük medya kurumları tarafından uzun uzadıya ele aldığı hepimizin malumudur. Ancak bu fırtınanın insan kaybına yol açtığı önde gelen bu medya kuruluşları tarafından normal bir habermiş gibi de kısaca geçildi..

Mesarya'da Erülkü Süpermarket'e ait 15 metre yüksekliğindeki bir reklam panosu fırtınadan dolayı düştü. Panoyu gece karanlığında sağlamlaştırmak için gönderilen işçilerden bir tanesi ise panonun altında can verdi.

Azami kâr hırsı ile işlerini yürüten patronlar insan hayatını tehlikeye koyacak kamu alanlarındaki reklam panolarını bile pazarlık konusu

yapıyorlar. Azami karlar uğruna reklam panosu siparişi veren Süpermarket, bu reklam panosunun aşırı hava şartlarındaki tehlikeleri dikkate almayarak bu panoyu azami karlar uğruna ucuz ve kusurlu üreten reklam şirketleri kadar bu ölümden sorumludur.

İş güvenliği ile ilgili bir dizi yasa olmasına karşın iş güvenliği konusunda önlem alınmasında laçka davranan ve işverenlere karşı yaptırım yapmayan devlet kurumları da bu patronlar kadar işçinin ölümünden sorumludurlar.

Gece iş yapmaya giden reklam şirketi işçisi hayatını kaybedince bu panoyu tamir etmek için orada çalışan vinç operatörü polis tarafından tutuklanıyor. İyi de vinç operatörü vinç çalıştırılması konusunda eğitim almış mı? Aldığı eğitim devlet tarafından onaylanmış mı? Onaylanmışsa bu onaylama kaç yıl önce denetlendi? Vinç

operatörünün kalifiye işçi olması konusunda işverenler denetim yaptılar mı?

Bu sorulara cevap verilmediği surece vinç operatörünü suçluymuş gibi tutuklamak ve sorgulamak işlenen bu cinayetin gerçek nedenini örtbas etmektedir.

Günümüz kapitalizminde tüm ekonomik faaliyetler azami kâr için yapılmaktadır. Azami kâr getirmeyen işletmeler azami kâr elde etmek için bir dizi yerden tasarruf yapmaya giderler. Tasarruf yaparken de insan hayatını tehlikeye atacak bir dizi önemleri de devreye koyarlar. 'Risk alma' kapitalizmin işletme

okullarında okutulan konulardan bir tanesidir. Ve bu riskler sayesinde azami karlar artırılıyor. Yüksek riskli işler kat kat karlar getirirken daha düşük risklerin maliyetleri ise daha yüksek oluyor.

Merkezinde azami kâr yerine

insanların sürekli artan ihtiyaçlarını karşılama olan sosyalizm ise durum tam tersidir. Sosyalizmde riskli işlerde işçilerin tam donanımını sağlanarak risk faktörü asgariye indirilir. Merkezinde azami kâr olmadığı için gerekli tüm yatırımları ve önlemleri alarak bu gibi iş kazalarının olmamasını sağlar. Çünkü insan hayatı biz sosyalistler için çok değerlidir. Biz sosyalistler sosyalist bir düzende bir tek bir işçinin ya da emekçinin iş kazası sonucu burnunun kanamaması için ne gerekirse yapmıştık, sosyalizmi yeniden kurduğumuzda yine yapacağız.

Gece karanlığında işçileri risk alarak işe gönderen ya da reklam panosunun gece karanlığında tamir edilmesini talep eden işverenler yargı önüne çıkarılmalı işçi hayatının öyle ucuz olmadığı tüm patronlara gösterilmelidir. Aksi halde patronlar işçileri yüksek riskli işlere donanımsız gödörmeye devam edeceklerdir.

**Kıbrıs Sosyalist Partisi
Merkez Komitesi (a)
Genel Sekreter
Yusuf ALKIM**

EKİM'den haberler

EKİM Müzik Grubu çalışmalarına başladı

İlk performansını Elekten Üç Gece'de sergileyen EKİM Müzik Grubu, yeni müzisyenlerin de katılımıyla çalışmalarını yoğunlaştırdı. Özgün, nitelikli ve devrimci bir müzik anlayışıyla yola çıkan EKİM Müzik Grubu'nun çalışmalarını düzenli şekilde sürdürdüğünü bildirildi.

EKİM Satranç Birimi kursları başladı

Önceki yıllarda çeşitli turnuvalara katılan, kurslar düzenleyerek satranç sporunu yaymaya ve sevdirmeye çalışan EKİM Satranç Birimi, çalışmalarına tekrar başladı. Rutin satranç eğitiminin verildiği kursların yıl boyunca süreceği bildirildi.

İrtibat Tel: 0533 863 66 60

Her Perşembe Buluşuyoruz

Birlikte düşünmek ve birlikte üretmek için her Perşembe Saat 19:30'da E.K.i.M. Kültür Sanat Üretim Merkezi'nde buluşuyoruz.

Bize katılmak için arayın 0533 863 66 60

**Ayda Bir
Yayınlanır**

**1996'dan
Beri Kıbrıs'ta
Anti-emperyalist
ve Sosyalist Mücadelenin Sesi...**

Kıbrıs'ta **SOSYALİST GERÇEK** *Siyasi Gazete*

Her aybaşı tüm gazete bayilerinde.
Abone olmak için 0533 863 66 60
numaralı telefondan bizlere ulaşabilirsiniz.

★ Kuvilcım Yayınları

Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net> E-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net